

Rácz Sándor
Menekülj merengő!

(Versek 1989-1999)

L A U S D E O

**Köszönet illeti:
Pataki Ágit, Sáfrány Editet,
Tóth Juditot, Papp Magdolnát (Rácz Sándorné),
Anyut.**

© 2001 Rácz Sándor

TARTALOM

Szálljatok szelíden szerteszét... (1993)	Egyfajta szerénytelenség (1995)
A lemenő nap bágyadt fényében... (1994)	Egészen kicsi lepkefogó (1995)
Lennék (1993)	Olyan jó kis esti műsor (1995)
Vékony seb... (1994)	Hús vagy... (1995)
Spanyol méz, édes narancs (1995)	Anyu szombaton reggel (1995)
Te (4.) (1992)	2 770620 6560 (1995)
Legalább csütörtökönként szeress (1994)	Olyan jó kis esti műsor II. (1995)
Ha ebben az óriási műteremben... (1992)	Jutalomként (1995)
Őszi hír (1993)	Időt a vekker (1995)
Az ősz... (1993)	Budapest (1995)
Felhőket kergetsz (1994)	Tócsák (1992)
Ne szólj majd! (1992)	Változatok villanypóznára (1995)
Ha akarod (1994)	Csak egy csattanás (1992)
A kert (1993)	Összekulcsolt ujjaim közül... (1994)
Vége (1993)	Ugye jól áll nekünk a csend... (1995)
Padok (1992)	Kaptam nevet...(1998)
Szomorúan figyelem... (1992)	Minden perced egy-egy... (1997)
Üres a széktámla... (1995)	Vitorlát bontok buszom... (1997)
Bölcs bolondok, beteg bohócok (1993)	Vers (1996)
Egy törött homokóra... (1993)	Vers koránkeléshez (1996)
Este (1993)	Fontos hogy mindig... (1996)
Tiszta papírlap a zsebkendője... (1994)	Villamosvezetékeken gubbaszt... (1996)
Ha lehull... (1992)	Aloe vera (1996)
Rémálom (1993)	A félelem...(1996)
Egy fekete zongorát... (1993)	Ott, ahol a leghosszabb a... (1997)
A semmi szélén (1993)	Szomorúságom a papíré... (1997)
Tegnap buli volt... (1992)	Hátat fordítok a televíziómnak (1996)
„Játsszunk még!” - kértem... (1993)	Madárka (1996)
Októberi találka (1995)	A sírás oka (1997)
A csend időnként letéphetetlenül... (1994)	Költők türelme... (1996)
Szóból is megárt a sok... (1994)	Őszvég... (1996)

1. Szálljatok szelíden szerteszét Szuperszónikus szappanbuborékok

2. A lemenő nap bágyadt fényében ültek
Szótlanul a tengerparton. Jólesett, hogy
Hallgathattak, hogy hallgathatták
Egymás lélegzését. Semmi és senki
Nem zavarta végtelen nyugalmaikat.
- Most már majd nem úgy lesz, mint
Ezelőtt... - törte ketté a csendet a fiú.
- Miért nem? - kérdezte rémülten a
Lány. - megváltozik közöttünk valami?
- A körülmények változnak meg. -
Mondta a fiú.
- De hát... szeretjük egymást. -
Mondta a lány és nem értett semmit.
Hallgattak egy keveset.
- Igazad van. - mondta a fiú és szelíd
Mosoly jelent meg az arcán.
Belemarkolt a homokba és a lányra szórta.
- Megyek világgá... - mondta a fiú.
Felpattant és futni kezdett.
- Veled megyek... - kiáltott utána a
Lány és a nyomába eredt.

3. Lennék

Lennék hajaddal játszó szél
Arcodat pirosító hideg
Lennék puha csók, hogy
Felmelegítsem a szived

Lennék nyugodt álom, ha elalszol
Téged dicsérő szó
Lennék vigasz, ha bánat ér
Gondúzó mosoly-varázsló

És lennék hang a csendben
Csönd a zajban
Lennék örök társad jóban és
Akkor is, ha baj van

Lennék hajaddal játszó szél
Arcodat pirosító hideg
Lennék puha csók, hogy
Felmelegítsem a szived

4. Vékony seb
Csak a hold az égen
Már áthajolt a sötét
Az alkonyon
A homlokomon hasaló gondot
Csókjaiddal szétszaggatod
Fürge ujjaim
Testzongorádon játszanak

5. Spanyol méz

Édes narancs

Titkaink a pirkadatban
Áttetszővé és nevetségessé
Válnak majd, jól tudom
És megszelídülnek az
Ujjaim és elfáradt
Simogatásokról
Mesélnek
Tovább
Meleg bőrödnek
És vádoljuk
A reggelt
Amiért gonddal
Borítja be
Tiszta
Homlokunkat

6. Te (4.)

Mielőtt belépnék hozzád, az apró szobába
Mindig leveszem magamról a gondot
Mint egy kabátot és a földre hajítom
És a számra készítek sok-sok pici csókot
Együtt bámuljuk az embereket
Az ablakon át amint négykézláb másznak
A sáros utcákon
Szörpöt iszunk és parizeres kenyeret
Eszünk ide nem engedjük be az esőfelhőket
Öledbe veszed a zajt és elringatod
Mint egy kisdedet
„Mesélj kedves” - kéred aztán, és én mesélek
Neked örült történeteket, furcsákat
Viccseket és hallgatom, ahogy kacagsz

Amikor elhagyom kicsiny szobádat és a
 Lépcsőházba lépek felemelem a földről
 A gondot, és ahogy az utcára érek magamra
 Veszem, mint egy kabátot
 Térdre zuhanok, és négykézláb vánszorgok
 El a sárban

7. **L** nincsIdőSzeretni/októberben
 e egymásUtánBetegszenekMegA
 g gesztenyefák/nemTeszedLázás
 a homlokomraHűvösKezed/nem
 l aggódszÉrtem/miLeszÍgy
 á velünk/félhomálytParancsol
 b aVárosraAzAlkony/nincsIdő
 b szeretni/legalábbCsütörtökönként
 C szeress/monddHogySzükséged
 s vanRám/monddHogyNemVagyok
 ü haszontalan/talán...
 t nincsIdőSzeretni/lecsupaszítva
 ö állnakAGesztenyefákŐszDoktor
 r előtt/kapaszkodjBeleKócos
 t hajamba/vigyélMagaddal
 ö hiányzol/legalábbCsütörtökönként
 k szeress/különösenOktóberben
 ö
 nkéntSzeress

8. Ha ebben az óriási műteremben,
 Amit világnak nevezünk,
 - És ahol egy véget nem érő vásznon
 Festi meg az idő szomorú történetünket -
 Csak egy percre megkaphatnám az ecsetet,
 Jól odapingálnálak magam mellé,
 Hogy soha ne kophass el onnan...

9. Őszi hír

Ma éjjel
 Egészen pontosan 0 óra 00 perckor
 Brutális módon meggyilkolták
 Augusztus Harmincegyedikét
 - Lakhelye: Nyár utca 92-
 Ám a tettes kilétére
 Hamarosan fény derült
 Szeptember Elseje
 - Ősz utca 1 szám alatti lakos -
 Arra hivatkozva
 Hogy a Természet parancsára
 Követte el
 Szörnyű bűnét

A kihallgatások folyamán
Mély megbánást tanúsított
És szüntelenül sírt

Minek következtében
A városra
Egész nap hullott
Az eső

10. Az ősz

Mintha késett volna
De nem kért bocsánatot
Homlokát ráncolva jött mogorván
Utazótáskájában ajándékot is hozott
Rengeteg elsőosztályú depressziót
Hiába öltöztek legszebb ruháikba
A fák
A szerelem
A Nyár utcában maradt

11. Felhőket kergetsz

Elpattantak jókedvem színes buborékai
Haragos csönd hasal most a számon
És lelopja róla mind a neked szánt bókokat
(Valahol Mesénk szomorúságos vége felé
Felhőket kergetsz borús homlokomról)

12. Ne szólj majd!

Ne szólj majd
Ha el akarsz hagyni
Ne szólj
Csak menj el
És hallgasd
Az eső hogy kopog

Ne szólj majd!
Ha menni akarsz
Hát menj el
Köszönnöd sem kell
Csak hallgasd
Az eső hogy kopog

De kérlek
Reggel menj el
És előtte éjjel
Egy utolsó táncra
Még kérj fel
És én tudni fogom
Hogy holnaptól nem leszel

Áttáncoljuk az éjszakát
Dúdolj majd
Dúdold el
Még egyszer
Azt a kedves dalt

És én megígérem neked
Hogy nem kérdezek semmit
Nem kérdezem meg
Hogy miért hagysz itt
Miért hagysz itt
Egyedül az esőben?

Ne szólj majd
Csak menj el
És hallgasd
Az eső hogy kopog

13. Ha akarod

Az utolsó vers
Bennem marad
És eljátszom, hogy halott vagyok
De nyitott szemeimből
Kiolvashatod a sorokat
Ha akarod

Ha akarod
Utolsó táncunk egy könnycseppemben
Végigcsurog arcomon, lehullik, ha hagyod
És csak állsz, a szíved meg se rebben
És nézed szótlánul, hogyan sír a halott

14. A kert

Nem kezdek új Mesébe
Ha újra üres lesz a kert
Hervadó szeretetvirágaink közt
Köhögni hallom a novembert

Telet varázsol az idő
Szerlemerkertünket beborítja a jég
Hideg csókok, hideg szavak, hideg álmok
Szemeimben megfagy a kék

15. Vége

A tekintetemben mintha
A bizonytalanság árnya
Suhant volna át
De határozott volt a szád
Szinte kiáltotta, hogy:
„VÉGE! Menj már!”

Aztán néztük még
Egy darabig egymást
De már csak úgy álltunk ott,
Mint két idegen
És közben hullott ránk az eső
Csendesen, hidegen
Szomorúságomat
Az esőcseppek közé rejtettem
Aztán elszaladtál
És én nem futhattam utánad

16. Padok
Nélküled
Olyan magányos vagyok
Mint őszi esőben
Az üres parkokban alvó
Megkopott
Öreg padok

17. Szomorúan figyelem
Hogyan vonszolják
Magukkal a halott percek
A fáradt órák

18. Üres a széktámla
Amin feleslegessé vált
Ruháid pihentek máskor
Ilyentájt / életveszélyes
A csend: belehalhatok
Ha belehallgatok

19. Bölcs bolondok
Beteg bohócok
Az éjmadár halott
Teteme rázuhant a világra
Hát hiába daloltak annyit,
Hiába?
Nincsenek többé
Őszinte csókok
Egy szakadék szélén állnak
A beteg bohócok

„A szerelem egy időben halt meg
A mesével, én csak annyit mondok”
Szólt az egyik és még egyet léptek
És aláhullottak a bölcs bolondok

20. Egy törött homokóra semmibehulló
Porszemeivel méri a halál az időt

21. Este

Felrobbant az ég
És földig csurog
Sűrű fekete vére

22. Tiszta papírlap a zsebkendője
A költőnek, ha verset ír
Hogy könnyes lelkét abba törölje
Mert a költő betűket sír

Most még jajszó vagyok
Égig érő fájdalom
De a végén nem leszek több
Mint kitört hegyű ceruzacsonk

23. Ha lehull

Az utolsó álarcom is
Alatta semmi se lesz
És a csendes nézőtérén
Valaki egészen halkán
Zokogni kezd

24. Rémálom

Árnyékok menetelnek a falon
Arcodra dermednek a könnyek
Megsimogatod halálfejemet - hagyom -
Hideg esős napok jönnek
És rám zárják a depresszió koporsóját

25. Egy fekete zongorát

Pötyögtet a halál
És rekedt hangján
Furcsa dalocskát
Énekel

A holnapba induló vonat
Nélkülem, megy el

26. A semmi szélén

A meddő ma
Nem hozhatja világra
A holnapot

Mintha
Valahol
Harangoznának
Lehajtott fejjel
Állunk
A semmi szélén

A szemek
Még néznek
De már nem látnak

27. Tegnap buli volt
Örjöngtünk
Valami idióta zenére
Szívtuk a cigarettát
Kapaszkodtunk
A sörösüvegünkbe
És süket dumával
Kábítottuk a lányokat
Most már emlékszem
Az idő ott állt
Az egyik sarokban
És köhögött - gyakran -
Néha táncolt
Mindenkivel táncolt egy kicsit
És körberöhögött minket
Aztán lassan
Minden elmerült a füstben

És ma
Ma egy rozoga szánkón ülünk
Próbáljuk hajtani
A lábainkkal
A csupasz betonon
Kibírhatatlan
Ez az örökös fejfájás

Jaj ne nézz
Ne nézz oda
Istenem
Valaki felakasztotta magát
A vén diófára

28. „Játsszunk még!” - kértem -
És megsimogattam szomorú babaarcát
Nem akartam bevallani neki
Hogy eltévedtünk a világban

29. Októberi találka

Melleden összefont karokkal
Az ős kertjében
A botjára támaszkodó vén gazda
- A hideg megszégyenít egy
Átmeneti kabátot című -
Meséjét hallgatod
Még jó, hogy
Hoztam neked pár
Szobahőmérsékletű
Szót

30. A csönd időnként letéphetetlenül

A szánkra tapad, mint valami
Láthatatlan nagy hideg tenyér

31.

Szóból is megárt a sok

Így z
 u
 h
 a
 n
 u
 n
 k
 A hallgatásba

32. Egyfajta szerénységtelenség (Ajánlom magamat)

Tollat szorító ujjaimig vándorol
Ereimben a lélek hogy ott kifakadjon
és véremmel keveredjen a tinta
Vers születik a
Tiszta papírra
és mire végigolvasod
Már itt bujkálok a homlokod mögött
Hogy magaddal vigyél belőlem
Egy darabot

33. Egészen kicsi lepkefogó

Jött egy angyal és a
Fülembe súgott valamit, amitől
Tátva maradt a szám és
Alaposan rám is ijesztett hogy
Kiugorjon a helyéből és a

Torkomban kezdjen el dobogni a
Szívem, amit aztán egy
Egészen kicsi lepkefogó
Hálóval ügyesen kihalászott és
Mielőtt gondosan visszahelyezte
Volna két ujja közé fogta
óvatosan persze és
Rápingálta az
Arcmását

34. Olyan jó kis

Esti műsor

(bigKiss^{*} - nagyöröm)

Ujjam

A csengőn:

Kicsalom a

Szobájából hogy

Csókolóddzunk

Az ajtóban

Aztán nézzük kicsit

Odabent a TV-t

És piszkálom közbe

A haját és

Hogyha elalszik becsukom

Én is a szemem

Hogy lássam a nap VG-t

^{*} *nagy csók*

35. Hús vagy, a gyakori koránkeléstől

Végül összezsugorodó hús, (még ha)

Reggeledik... heveredj vissza

Mellém, ne nyüzsögj! Te is csak

Hús vagy: mell meg fenék és

Más ilyenek: mondjuk: koránkeléstől

Összezsugorodott szem (lélek-

Tükör?), még ha többnek is

Gondollak

Mondtam: reggeledik, heveredj vissza

Mellém, ne nyüzsögj! Te is csak

Hús vagy, a gyakori koránkeléstől

Végül összezsugorodó hús, még ha

Többnek is gondollak

36. Anyu szombaton reggel

Jókora szatyrai még kipakolásra várnak
Most jött meg Anyu a boltból
De már vágja a kenyeret a konyhában
(Nagy karéjakat szel, alig fér a számba)
Keni rá a vaját, odateszi a szalámit
Aztán leül velem szemben egy székre
és már tudja, hogy mi lesz az ebéd

37. 2 770620 6560

(Alkotmányellenes című vers)

„Ugye ma nem a halálról
Fogsz írni?” - kérdezted
Miközben egymáshoz simultunk
Hogy Kettőnkből egy nagy
EGY legyen
És mondani akartam
Valami szokatlant valami
Olyat, amit holnap is
Emlegetsz majd de
Inkább hagytam hogy a
Csókjaim beszéljenek
Helyettem

(és még nem volt vége a
Januárnak de én már tudtam:
Akár meg is halhatunk
A többiek úgyis
Nézik tovább a
Tévét)

38. Olyan jó kis esti műsor II.

Mezítláb jön az est
És felpakolja az égre
A szatyrából elővett csillagokat
Meg a holdat is -
Egész délután különféle
Mosolygásokat gyakoroltam
A tükör előtt hogy kellőképpen
Örülni tudjak majd
Ha jössz, hogy elcuppanjon
Pár csók

(Elnyújtózkodtál az ágyamon
Az a mélykék színű ing volt rajtad
Felül azt hiszem két gombja
Nem volt begombolva -

Na persze hogy a szexen járt
Az eszem - kedvem lett volna
Mindet kigombolni
De még megcsókolni se
Mertelek és nem jutottam
Szóhoz a hallgatásodtól)

39. Jutalomként

Egyik kezem a csípődön
Nyugszik másik
Karom a párnán
Szőke hajad alatt
A sejtjeink
Összeépülésre várnak
És a hold pont az
Ablakunk előtt halad

El...(hétfejű
Sárkány a gond
Fogod a kardod
Te harcba mersz
Szállni vele
Pedig jutalomként
Legfeljebb pár vers
Jöhet szóba)

40. Időt a vekker

Záródó pillái a
Műsor végét jelzik mára
Akár a zuhanó függönyök a
Színháztermekben
És nem tudja, hogy igazítok
Párat a takaróján és
Óvatosan
Melléfekszem

És nem hallja: mulasztja az
Időt a vekker
Egyszerű tiktakolással
Végtelen türelemmel

41. Budapest

(Kérem, vigyázzanak
Az ajtók záródnak)

.....

Hozzám kapcsolódtál újból
Amíg utolsó telefonkártyám
Impulzusai fülemben
Engedték a hangod

Foltozgattad lélekszakadásaimat
(Szíveskedjenek vigyázni
Az ajtók csukódnak)

.....

Az éjszakába vájja
Karmait a zaj
A metrókocsi ablakában
Figyelem magamat érzem
Hogyan vastagszik meg
Bennem a gond
(Tessék vigyázni
Az ajtók záródnak)

42. Tócsák

Olyan szépen tudtad enni a
Téliszalámis kenyeret
Eső után mindig együtt kerülgettük
A tócsákat
Karácsony volt
Amikor elveszítettelek
Azóta nem láttalak
(sírni...)

(Ki fogok menni a pályaudvarra
Hogy feltegyem az emlékedet
Az egyik induló vonatra...)

43. Változatok villanypóznára

I.

Villanypóznának támaszkodva várom
Hogy gyere és egy hirtelen
ötlettől vezérelve egyenként
Szétválogassam az orrommal a
Hajszálaid közt bujkáló kis
Nyári illatokat

(Ja és persze hogy újra kifogásold
Verseim minőségét...)

II.

Villanypóznának támaszkodva várom
Hogy gyere de nem jössz és ha az a
Valaki odafönn elunja a műsort
ásít egy nagyot és kikapcsolja a tévét

44. Csak egy csattanás

Hát mégiscsak a mélybe vetette magát
A kilencedik emeletről
Zuhanás közben
Mielőtt elvesztette volna
Az eszméletét
Ez járt a fejében:
Bárcsak játszhatnék
Még egyszer
Micimackó-Vízipólót!
Aztán szétlapult a betonon
Ahogy a rothadt paradicsomok
Amikkel a vásott kölykök
Dobálták odafentről
A vasárnap-kéregető
Cigányokat
(Mostanában már
Hétköznapi is be-bejárnak
A lakótelepre)

Utolsó versét
Édesanyja találta meg
Az öreg íróasztalon hevert
Egy spirálfüzetből kitépett
Fecnire írva
Így szól:
„Csak egy csattanás
És lenn vagyok
Csak egy csattanás
És nem vagyok”
A vak is láthatja:
Lökött volt szegény

45. összekulcsolt ujjaim közül

Kipréselt pársoros ima
Vív élethalálharcot, hogy
Ne maradjon félbe a ma

46. Ugye jól áll nekünk a csönd - Mintha ránk öntötték volna...

47. Kaptam nevet

És életteret
és lehetőséget hogy felnőhessek
A gondjaimhoz

és később kaptam
(A koránkelésekért kapott
Forintokért) egy
Szomorú tévét

Egy saját szenvedélyes
Meteorológussal, aki
Reggelente mindig ugyanazt
Kérdi mostanában:

„Ugye jó volna tudni
Milyen lesz az ősz?”

48. Minden perced egy-egy
Galamb egy kis madár -
Eleséggel itt tartom
őket egy kicsit az én
Galambjaimmal

Együtt repülnek el
Ha jóllaktak.....

49. Vitorlát bontok buszom
Tetején: így ringatózom
Keresztül a városon és
Arra gondolok, ami Lina
Levetkezése és felöltözése
Között általában
Történni szokott:

Szépséges Csöndhöz mérem
Szépségét összetapadtan
Szerelmeskedünk
Galambok haldokolnak
Az ablakpárkányon

50. Vers

A vé betű találkozik az
E betűvel az er betűvel
és az es betűvel és
Megkéri őket arra
Hogy álljanak
Vele szóba

51. Vers koránkeléshez

Tüzet rakok a tévében a
Farkasok már nem loholnak utánam
Lehet koncentrálni a feladatra:
Reggelt találni az éjszakában

Ha akarom, busz vagyok
Ha akarom olyan letisztultak
A gondolataim, mint csirkecsontok
A vasárnapi ebéd után

Figyelni mindennapi
Vergődéseidet szegény lelkem
Nehezebb, mint elvágni egy busz
Torkát és kifolyatni a vérét

52. Fontos hogy mindig jóindulattal

Gondolj rám meg az is
Hogy játszunk néha:
Játsszuk, azt hogy te
Vagy a vak és én
Vagyok a néma

Mindig elérhető légy
100 éve ismerlek
Vagy csak tegnap óta
öltöztess át hangulatod, ha
A rosszkedv
Rongyait hordja

53. Villamosvezetékeken gubbaszt

Az est
öledbe hajtom a fejem
Ha jut alom, jut álom is
Szeretem a Melegedet
Szeretem

54. Aloe vera

Mindig jönnek valahonnan
Mindig mennek valahová
És hisznek a **meteorológusok**ban:
„Úgy tűnik: vihar készül”

Fürdővizet engedsz
Később bekrémezed a lábad
Majd szelíden magadhoz vonsz
és nem kapcsoljuk be a tévét
Bárhogy acsarkodik:
Szép időnk lesz
Nem fér hozzá kétség

55. A félelem

Kinőtt kiskabát
Reklámszatyorban a hónom alatt
Vagy inkább az, hogy
Fesztelenül levetkezel és
Újra és újra befogadsz

56. Ott, ahol a leghosszabb a
Lélekszakadás egy eső
Csatornát szerelnék fel:
Lecsurgatni a mindenféle
Gondokat csak azt a
Kis félelmet hagynám
Meg ami a holnaptól van

Azt a kis félelmet attól
Hogy holnap máshová
Viszed a
Melegedet

57. Szomorúságom a papíré -
Kifecsegett titkaim
Elragadta a folyó a nyarat
Valahol fürdesz éppen
Alváshoz készülődsz és
Szabad vagy szabad
Vagy kihúzod a dugót és
üzensz a folyóval a
Város alatt várom békés
Vizedet

58. Hátat fordítok a tele-
Víziómnak most egy darabig
Az ősszel lesznek tele
Napjaim. A fák
A fák a legősz-
intébbek nem igaz?

59. Madárka
„Madárösvények
És üres az égbolt...”*

Elmozdulni a holtpontról!
Újságot lapozhatna a kezéd
(A padlón guggolok)
Kanalat tolhatna a levesbe a kezéd
(Kissé meggörnyedek)
Föléd hajoló szeretőd combját
Simogathatná a kezéd
(Aprókat fütyöntek -

Az elszalasztott lehetőségek
Nem ejtenek gondolkodóba)

* *William Wharton: Madárka*

60. A sírás oka

Felboncoltam az egyik könnycseppedet:
Megtudni mi a sírás oka:
Az a csomó szomorú film és
A tévéd is egészen megnőtt már soha
Nem csináltak még ilyen műtétet előttem
Forintokat keresel hogy
Abból etesd a tévédet

61. Költők türelme

Az enyém
Gyerekek kíváncsisága
Csillagok közönye
Krokodilusok bánata
Halak szerelme
Alkony titokzatossága
Hajnal szemérmertlensége
Harcba indulók bátorsága
Fák haldoklása
Az enyém

62. Őszvég

Itt a helyed az enyém mellett
Innét jól láthatod, amit
Rajtunk kívül senki se lát
Hogy az ősz egy levélkupac
Alatt leli halálát

+1. Bizony jócskán megvastagodott benned a gond
Mondják:
Kötéllel a kezében járod az erdőt
Sorban rognak össze súlyod alatt a fák

-&-